

derviser 2—3 Elever, er en Flothed i disse Tider, hvor vi taler om Sparsommelighed i Statsholdningen, en Flothed, som vi sikkert ikke i Længden bør tillade os. Det er meget kostbart at have Lektorer og Adjunker til at undervise 2—3 Elever i en Klasse 2—3 Aar igennem. Jeg ved godt, at det ikke gælder alle Klassens Timer; thi der er en Del fælles Timer for de 2 eller 3 Retninger, men det gælder alligevel ikke saa faa Timer, og det medfører et Forbrug af akademisk dannede Lærere, som synes mig at ligge udover det nødvendige.

Det var disse Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre. Jeg vilde nævne, at den højtærede Undervisningsminister ikke havde ganske Ret i den Opfattelse, at vi i særlig Grad har villet begunstige de akademisk uddannede Lærere. Jeg tør forsikre den højtærede Minister, at jeg paa adskillige Maader har faaet at vide, at de akademisk uddannede Lærere ikke har fundet mine Bemærkninger særlig smigrende for dem. Saa naar jeg tillige skal have det siddende paa mig, at jeg ved disse Bemærkninger og ved den Virksomhed, jeg har udfoldet, skal i særlig Grad have vist dem Opmærksomhed, saa synes jeg, at Forholdet bliver en lille Smule mærkeligt. Fra den ene Side foregives det, at jeg har været saa god imod dem som ingen anden, og paa den anden Side ser man, at de er saa utaknemmelige mod mig, som jeg ikke tror, de er mod ret mange andre Mennesker her i Landet. Men lad det staa hen, det kommer vi nok over, baade cand. mag.-Foreningen og jeg. Jeg haaber ikke, at nogen af os tager nogen Skade af dette Forhold. Men det, som interesserer mig i dette Forhold, er, hvordan vi kan faa den Lærermangel afhjulpet, som faktisk er her i Landet i Henseende til akademisk uddannede Lærerkræfter, hvilke selvfølgelig indenfor Gymnasieklasserne har deres gode og naturlige Virke, som ingen andre kan udføre saa godt som de.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Da jeg talte forleden, rettede jeg nogle Henvendelser til forskellige Ministre, og jeg vil gerne takke for de velvillige Svar, jeg fik, navnlig af den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Men jeg vil gerne have Lov til overfor den højtærede Forsvarsminister at bemærke med Hensyn til Redningsvæsenets Forhold, at Stillingen har været den, at Redningsmændene stedse har betragtet den Løn, de har faaet, som en Betaling for at være disponible. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister tage under fornyet Overvejelse, om det ikke var muligt at yde dem et større Vederlag for Vagthold.

Ved samme Lejlighed omtalte jeg den overordentlig store Forbedring, Forholdene ved Thyborøn har faaet, og i denne Forbindelse nævnte jeg Strandingen af et Skib, „Manisia“. Det var fra en Kilde, som jeg forudsatte var paalidelig, at jeg havde hørt, at det paagældende Skib med Ladning havde en Værdi af 1,7 Mill. Kr. Den paagældende Kaptajn har nu meddelt mig, at Skib og Ladning er blevet takseret til 896 000 Kr., og jeg benytter derfor Lejligheden til at berigtige min Fejltagelse. Det er ogsaa meddelt mig, at Kaptajnen ikke har faaet nogen ekstra Godtgørelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, hvad det egentlig var for en Vej, han tænkte sig farbar med Hensyn til de faa Elever paa Gymnasierne, der gaar paa den klassiske Linie. Disse Elever bliver nemlig uddannet paa denne Maade, fordi de agter at gaa den gejstlige Vej, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil have denne Linie afskaffet. Hvorledes vil saa det ærede Medlem løse det Problem, han var inde paa? Er det Meningen, at Eleverne skal sendes f. Eks. fra Aarhus til Randers eller fra Randers til Aarhus og samles paa nogle enkelte Gymnasier? Naar jeg gør dette Spørgsmaal, er det til Vejledning for Skole-